

K. Cebee: "Nóg een intermezzo..."

In de tuin van Kranenburgh bloeien de narcissen. De rododendrons zitten vol dikke knoppen. En dan is er het zonovergoten terras, waar aan het eind van de dag, ver voorbij Lucebert, het licht zakt. Na het museale nu tijd voor een kopje koffie, een glas, een heerlijk ambachtelijk broodje of een warm kopje soep. Het is er goed toeven. De meeste bezoekers komen dan ook blij verrast en vrolijk naar buiten.

Maar Kranenburgh is ook een korf vol bezige, voortdurend vergaderende, rondzoemende mensen, bouwend aan een raat van cultuur. Een raat van beeldende kunst, muziek, manifestaties, maaltijden van en met vrienden, shows, discussies, feesten, partijen en alles wat hieronder valt. En dat is heel, heel veel!

Zo ook de korf KCB, druk bezig en 'inzoemend' op het doel. Over enkele dagen begint het inrichten van de tentoonstelling *Onzichtbaar Erfgoed* op de eerste verdieping van de villa. Vorig jaar was hier al de *Maand van de Grafiek*. Daarna moesten we wijken voor *Wonder*. Nu verhuizen we op 23 maart definitief naar onze vaste plek. Een feestelijk feit. Er is hard gewerkt om dit punt te bereiken en als bestuur zijn we trots op het resultaat. Een resultaat dat voortbouwt op het convenant en het werk ter plekke vanaf juli 2013. Wat de toekomst brengt weten we niet. Maar de positieve start binnen Kranenburgh is hiermee met succes afgerond en een feit. Dank aan allen!

Het bestuur is ook trots op de tentoonstellingsagenda die opgesteld is voor 2014. U kunt die vinden op onze website. Het is een vol en mooi programma. Veel dank aan de tentoonstellingscommissie voor hun mateloze inzet en ingeleverde tijd! Verder is het bestuur trots op het vernieuwde bulletin *KCB.NU*. De redactie heeft hier, samen met vormgever Dieuwke Groet, een prachtig resultaat neergezet. Voor u ligt alweer de tweede editie.

Denkt u als werkend lid of donateur ook een bijdrage te kunnen leveren aan een tentoonstelling of andere activiteit, wacht dan niet af. Zoem mee en meldt u bij de tentoonstellingscommissie, de activiteitencommissie of het bestuur. Veel informatie kunt u vinden op de website van het KCB. Ook over de maandelijkse soos en andere activiteiten.

Met vriendelijke groet,
Irma Haarman, int.voorzitter

ONZICHTBAAR ERFGOED (Lopende tentoonstelling in Kranenburgh)

Leden van het KCB en enkele gastexposanten tonen binnen de tentoonstelling *Onzichtbaar Erfgoed* werk dat geïnspireerd is door persoonlijke herinneringen zoals het licht boven Bergen, verdwenen of verdwijnende materie, grassen in Italië, historische plaatsen en gebruiken of kleding, textiel en sieraden. Hiermee reageert het KCB op de expositie *Buitenplaatsen / Inspiratie* die vrijwel gelijktijdig te zien is in Kranenburgh.

Deelnemende kunstenaars: José van Gennip, fotograaf - Marianne Duif, schilder - Cees Smit, graficus - Therese Ferket, schilder - Myriam Knol, installaties - Elly Stolwijk, schilder - Peter de Rijcke, schilder - Angeline Lips, schilder - José van Tubergen, graficus - Sies van Hoorn-Vrasdonk, keramist - Hanneke van der Leeuw, sieraden - Cis Lutikhuis, fotograaf - Maartje Dros, installaties - Observatorium, installaties.

De tentoonstelling is te bekijken in de expositieruimte van het KCB op de eerste verdieping in de villa van Kranenburgh en loopt t/m 11 mei 2014.

INTERMEZZO 5. De kortlopende exposities *INTERMEZZO I t/m IV* waren bedoeld om afscheid te nemen van Plein 7, de voormalige KCB-locatie in hartje Bergen. Daar hebben ze echter zo veel belangstelling getrokken en waardering geogst dat het de moeite waard bleek om ze voort te zetten in de nieuwe locatie Kranenburgh.

Tijdens een *INTERMEZZO* wordt een aantal leden van het KCB uitgenodigd werk te tonen samen met een door hen te kiezen gastexposant.

INTERMEZZO 5 is de eerste in een nieuwe reeks en toont werk van de volgende leden en hun gasten: Hayo Riemersma met gast Kees de Kloet, Nuray Atas met gast Wim Starkenburg, Bill Kunst met gast Henk van Gerner, Joop Haring en Carla Rump zijn elkaars gast. In deze editie worden zij geïntroduceerd en wordt met name nader ingegaan op hun werk en opvattingen.

De expositie wordt geopend op zaterdag 5 april 2014 in de foyer van Kranenburgh en loopt t/m 11 mei 2014 in het auditorium.

Hayo Riemersma (Drachten, 1950) is naast schilder ook kunsthistoricus. Zijn kennis als historicus is zijn inspiratiebron als schilder. Schilderend reageert hij op de kunstgeschiedenis én op de kunstenaars aan wie hij zich verwant voelt, zoals Matisse, de vertegenwoordigers van de pop-art en die van het abstract-expressionisme. In zijn schilderijen overstijgt hij het dilemma van de eis tot constante vernieuwing en absolute originaliteit en gebruikt hij openlijk motieven uit de kunstgeschiedenis. Als je de kunstgeschiedenis kent, kun je er pas iets aan toevoegen. Met zijn werk creëert hij een eigen tijdsbeeld en voegt iets van betekenis toe aan wat er al is.

Schilderen is voor Riemersma een elementaire uitingvorm: het stelt namelijk in staat tot de grootste denkbare vrijheid. Formules, clichés, ingeslepen patronen zouden daarbij zoveel mogelijk vermeden moeten worden. Waar het uiteindelijk om gaat, is wat hij omschrijft als *zinnelijkheid met zin*. (www.hayoriemersma.nl)

Kees de Kloet (1940). Opleiding o.m. Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten Den Haag. Zijn beelden worden gebouwd uit vuur en aarde, licht en steen, metaal, hout en teer. Op papier en paneel werkt hij met oilstick, grafiet en drukinkt. Kees: 'Wat mij boeit is een harmonie van tegendelen: de spanning tussen systeem en emotie, lichtheid en zwaarte, beweging en rust, donkerte en licht, kracht en kwetsbaarheid, materie en ruimte. Een bron waaruit ik put? Nee. Wel zijn er raakvlakken en is er sprake van herkenning en bevestiging. Zoals in de sobere eenvoud van Zen. De paradox van zware materie en transcendente ruimte en licht in romaanse architectuur. In de muziek van Bach ervaar ik het ruimtelijke, tijdloze, een doorgaande kracht. Bach gaat in zijn fuga's zeer systematisch, formeel en didactisch te werk. Dat sluit niet uit dat zijn werk regelrecht toegang geeft tot ons gevoel. Steve Reich, Philip Glass, Simeon ten Holt: componisten die volgens eenvoudige herhalingsprincipes heel heldere en gelaagde muziek maken, ook weer die doorgaande energie.' (www.keesdekloet.nl)

Nuray Atas (Istanbul 1942). Woont en werkt in Hoorn. Nuray kreeg haar opleiding aan de Academie voor Beeldende Kunst in Istanbul en volgde daarna een postacademische opleiding aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam. Nuray: 'Mijn grootmoeder noemde mij vroeger *minister van onnodige zaken* omdat ik altijd zat na te denken en te tekenen. En dat is nog steeds zo. Wetenschappelijke ontwikkelingen interesseren en inspireren mij zeer. Ik ben in dienst van mijn hersenen en voer uit wat zij vragen. Binnen de beeldende kunst, dat wel. Ik zoek de balans tussen harmonie en disharmonie.' Nuray Atas is inmiddels een multidisciplinaire ontdekkingsreiziger in de beeldende kunst. Haar schilderijen geven een krachtige indruk van spontaniteit, abstractie en kleur. Geometrische basisvormen die een nauwe verbinding aangaan met de natuur zijn essentieel voor haar werk dat tegelijkertijd ook dromerige bespiegelingen oproept. 'Schilderen is voor mij als een architect bouwen met emotie.' (www.nuray.nl)

Wim Starkenburg (1947) woont in Hoorn. Opleiding: Academie Minerva in Groningen, Academie Vredeman de Vries in Leeuwarden, Jan van Eyck Academie in Maastricht. Sinds het verlaten van de academie heeft hij tientallen modellen gemaakt, deze naar functie, vorm en context aan een onderzoek onderworpen en vervolgens op hun mentale, fysieke en poëtische kwaliteiten bestudeerd. Elk afzonderlijk model is speciaal geconstrueerd om bekeken te worden door de lens van een camera. Bij het maken van wandtekeningen met een plaatsgebonden karakter wordt veelal de begrenzing van de ruimte gewijzigd en worden de specifieke aspecten onderstreept of juist ontkend om zodoende de sculpturale en mentale betekenis te benadrukken. Met een dergelijke analytische werkwijze gaat een betekenis verloren en wordt deze opnieuw hervonden. De fascinatie van Starkenburg voor kelders, bunkers, ondergrondse ruimtes, fabriekshallen en restruimtes in gebouwen is hierbij terug te vinden. Bij de toepassing van fotografische werken dwingt hij een wisselwerking af tussen de ruimte in werkelijkheid en de ruimte zoals deze gedacht is. Beïnvloeding en sturing van licht en schaduw bewerkstelligen de beoogde vormen en sferen. (www.wimstarkenburg.nl)

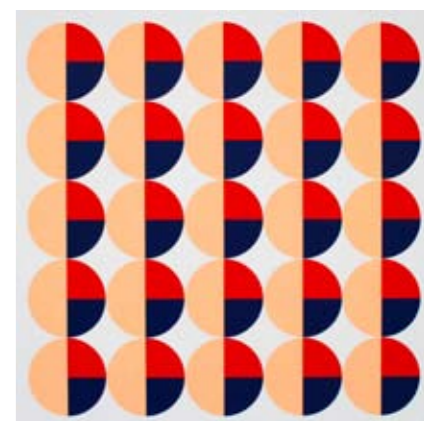
Bill Kunst (Den Helder, 1947) kreeg zijn opleiding aan de Gerrit Rietveld Academie. Hij blikt terug op periodes als 'verdeeld linnen', 'gespannen linnen', 'hangend linnen', 'de vorm herhaald', 'de kracht van kleur', 'het spieraam verplaatst' en 'de ruimte erbij'. Het waren intensieve werkperiodes waarbij het linnen, de verf, het spieraam, de vorm en de kleur, de ruimte of de textuur beurtelings om aandacht vroegen. Tegenwoordig bestaat het schilderen uit het zoeken naar de allergrootste tegenstelling. De composities zijn opgebouwd met eenvoudige beeldmiddelen, horizontaal en verticaal. Ook het schilderen zelf volgt deze tegenstelling. Je kunt zeggen dat er een

sterke inhoudelijke band is met de maatverdeling in de muziek. Kunst: 'Vaak is mijn werk opgebouwd uit verschillende doeken - maar wel in hetzelfde formaat - met in mijn achterhoofd dat het geheel meer is dan de som der delen. Deze laatste werken zijn gemaakt door laag over laag de verf met brede kwasten schraal aan te brengen, waardoor diepe kleuren ontstaan en waarbij de spanning tussen de kleuren zich aan de randen van de kleurvlakken afspeelt.' (www.billkunst.nl)

Henk van Gerner. 'Het werk van Henk van Gerner heeft allesbehalve een ideaal gezichtspunt van waaruit je kunt kijken. Integendeel, je moet er eerder een beetje aan voorbij gaan. Niet letterlijk door langs de schilderijen te lopen, maar door er niet al te gericht naar te kijken. Ze vragen om een dwalend oog en een lege blik, een soort visuele ontspanning die aan het bewuste kijken vooraf gaat. Je dient het geheel niet in je ogen op te zuigen als in een virtuele extase zoals bij Barnett Newman, maar bijna achteloos gade te slaan. Niet één keer, maar meerdere keren.' Uit: *De ontdekking van de kleurenhemel*, 1998, Huub Mous. (www.vangerner.info)

Carla Rump (Bussum, 1965) – Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, Accademia di Belle Arti di Bologna (uitwisselingsproject). 'Beeldhouwen is mijn passie. Liefde voor het ritme van de massa's, de sfeer, het staan in een ruimte, het spelen met licht, relaties. Het beeld moet leesbaar zijn als een gedicht.' Het Kranenburgh-auditorium met zijn glazen buitenwand vindt zij een mooi overgangspunt van cultuur naar natuur. Een plek om te benadrukken door de natuur naar binnen te halen maar ook weer als het ware naar buiten te rollen. Stukken hout worden als legoblokjes gedrapeerd van binnen naar buiten. Het hout blijft weliswaar hout, maar wordt opgerekt door het materiaalgebruik. Het is hier en daar rafelig van de zaag, soms ook glad gepolijst. 'Door het weerbarstig hout wordt een lichamelijke zichtbaar. Het vertelt ons iets over de kwetsbaarheid van het mens-zijn en voert ons naar de essentie. Onze blik wordt binnenstebuiten gestuurd en laat ons kijken en de schoonheid omarmen.' (www.carlarump.nl)

Joop Haring (Den Haag, 1952) – ArtEZ Hogeschool voor de Kunsten, Arnhem. Wie naar zijn werk kijkt, wordt getroffen door de verscheidenheid in vormen. Haring maakt ruimtelijke beelden van metaal, brons en keramiek, maar ook wandreliëfs en tekeningen. Zijn werkwijze start altijd vanuit een concept: bouwen met klei of was bijvoorbeeld laat organische groei zien, waarin de kernwoorden groei, structuur en (rang)orde terugkeren. Gaandeweg het proces ontstaat het beeld dat zich als het ware vanzelf ontwikkelt. Zoals hij zelf zegt: 'Wanneer ik in het beeld zit, dan vertelt dat beeld wat ik moet doen. De tijd staat dan stil, ik ben er niet.' De laatste jaren heeft zijn werk een ontwikkeling doorgemaakt die nauw verband houdt met zijn reizen naar China en India. Het Lingam Project bijvoorbeeld is ontstaan in Zuid India in 2008. Het is gebaseerd op de lingam, mannelijk vruchtbaarheidssymbool en voorwerp van verering bij de hindoes. Het is de wens van gehuwde vrouwen om gezonde kinderen te baren en dit met een offer in de tempel te bevorderen. (www.joop-haring.com)

SCHILDERSVERDRIET 52

Dit vroege voorjaar was een goede gelegenheid om de moestuin eens grondig te reorganiseren. De composthoop moest verplaatst, palen moesten geslagen, hekwerk getimmerd, grond omgezet. Met hamer en zaag liep ik het atelier in en uit. De vloer lag bezaaid met zaagsel en planken, de tafel met kwasten en tubes verf stond er tussen in als een eiland in vreemd water. Zelf ben ik tijdens zo'n klus ook wat vervreemd van mijn vak. Het schept afstand. Verf, denk ik dan, acryl, olie, wat is de werkelijkheid daar eigenlijk nog van als op alle mogelijke manieren de voorstelling van het schilderij kan worden gefotografeerd, gedrukt, gedigitaliseerd? Het ambacht, het pure van het materiaal, is dat nog van betekenis? Het meeste aan kunst komt binnen via de media. Voor het originele kunstwerk moet ik op reis, naar Bergen maar even goed naar Amsterdam of Berlijn. Ik ben naar Kokoschka geweest in museum Boymans, eigenlijk alleen om te zien hoe hij zijn verf gebruikt - de penseelvoering zozegd. Ik had nog nooit een schilderij in het echt van hem gezien. Toch had ik van te voren een goed beeld van zijn werk via de media. Het was ambachtelijke nieuwsgierigheid die mij dreef - de plaatjes kende ik al. Een oud-leerling schilderde jaren lang naar de natuur. Buiten altijd een gedoe met fiets en schildersmateriaal. Op een goede dag besloot hij op iPad over te

gaan. Gedaan was het gemartel met kwasten, tubes en wegwaaiend papier. 'En Michiel,' zei hij, 'als je het dreigt te verpesten kun je altijd nog terug naar een vorig stadium, want dat staat er nog gewoon in!'

Dat sprak mij bijzonder aan want hoe dikwijls was er niet een goed stuk schilderij onder de verf verdwenen in mijn loopbaan. Naar een vorig stadium teruggaan lukte nooit echt en bovendien was ik na een paar dagen zo'n vroeger stadium gewoon vergeten. Zo'n iPad stond me dus wel aan. En tentoonstellen was een kwestie van printen laten maken vanaf de iPad. In alle gewenste maten, dus daar lag ook geen probleem - het is even wennen.

Het virtuele en het ambachtelijke zingen hier een lied van schijn en wezen. Ik moest hier tijdens het timmeren en zagen ernstig over nadenken. Is het dan nog beslist noodzakelijk om de echtheid van een kunstwerk als bewijs in het museum te hebben staan zoals de steen van Rosetta in het British Museum? Dat deed me denken aan Anton Dautzenberg die een interview zou hebben met Arnon Grunberg. Het vond nooit plaats maar hij verzoon er gewoon een. Hij leverde het bij de redactie in die het plaatste, dat het fake was werd niet doorzien. Het werd literatuur alleen omdat het geplaatst werd, maar echt was het niet. Of wel?

Michiel Hertroys (www.aandemuur.com)

SOCIËTEITSBERICHTEN VOORJAAR 2014

Fijn woord, voorjaar. Nieuw begin, actie! Lente is gevoeliger. Hoort bijvoorbeeld bij de foto in de krant van vandaag - we schrijven 8 maart - waarop vijf pasgeboren lammetjes o zo onschuldig de wereld inkijken. Allemaal broertjes en zusjes van elkaar.

De voorjaarssociëteitbijeenkomsten beloven stuk voor stuk actie. Drie nieuwe KCB-leden die over hun werk komen vertellen:

- 28 maart: **Rob Schreefel**, beeldhouwer. 'Ik probeer beelden te maken, ogenschijnlijk spelenderwijs....'

- 25 april: **Cis Luttkhuis**, fotograaf. 'De beelden die ik maak zijn foto's van de openbare ruimte en van mensen....'

- 30 mei: **Allard Kaai**, schilder van landschappen en stilleven. 'Hoe leg je de wind vast, hoe schilder je broeierig weer....?'

En als zomerse toegift kondigen wij nu al met vreugde aan:

- 27 juni: **Robert Valter**, chansonnier & componist, met wie wij het eerste sociëteitshalfjaar in Kranenburgh feestelijk afsluiten. Hierna gaan we, zoals elke zomer, twee maanden op reces.

CULTUUREDUCATIE

Binnen het KCB is er van oudsher altijd een warme belangstelling getoond voor cultuureducatie. Ook nu, in de nieuwe behuizing, is dat niet anders. Sies van Hoorn-Vrasdonk, medeoprichter van o.a. *Kijken en Zien*, een al jaren succesvol educatief schoolproject voor het basisonderwijs, adviseert het bestuur van het KCB over dit onderwerp. Zij attendeert de werkende leden hierbij op Cultuur Primair - cultuureducatie voor het primair onderwijs - gevestigd te Alkmaar. Deze instelling is momenteel bezig met de uitvoering van Cultuureducatie met Kwiteit en heeft in dit kader op woensdag 2 april een werkconferentie georganiseerd in theater De Vest te Alkmaar. Doelstelling is het maken van afspraken tussen leerkrachten en aanbieders teneinde aanbod te ontwikkelen voor het schooljaar 2014-2015.

Daarnaast zijn er de projecten in samenwerking met Kranenburgh, waarvoor beeldend kunstenaars met belangstelling voor dit onderwerp zich kunnen opgeven. Inlichtingen: Sies van Hoorn - Vrasdonk (sieskeramiek@hotmail.nl).

ACTIVITEITEN LEDEN

(voor vermelding in deze rubriek: stuur je info aan de redactie)

-**Allard Kaai** neemt deel aan de *Open Ateliers*, de jaarlijkse atelier(fiets)route in Uitgeest, die op 21 en 22 juni van 12:00-17:00 langs 14 ateliers en expositieplaatsten voert. Van 3 augustus t/m 30 september heeft hij een solo-expositie in Gemaal Akersloot.

-**Tonneke Sengers** exposeert met anderen t/m 4 april in het Provinciehuis, Dreef 3, Haarlem. Een tentoonstelling die is ingericht onder de titel *Ruimtelijke Ordening*: structuur, rasters en patronen. Op werkdagen te bezichtigen: 9:00-17:00.

-**José van Tubergen** exposeert samen met anderen t/m 8 mei in de ontvangsthal van de Oude Universiteitsbibliotheek, Rapenburg 70, Leiden. Iedere werkdag vrij toegankelijk 9:00-17:00. Deze expositie is gerealiseerd in het kader van het kunstproject *Het Transparante Huis*, projecten op bijzondere locaties die inspireren.

-**Madeleine Leddy** exposeert de hele maand mei in The Phoenix Cinema, het oudste filmtheater van Londen.

-**Eric Beets, Gea Karhof, Madeleine Leddy, Ursula Neubauer, Frank Porcelijn, Lies van der Sluis en José van Tubergen** exposeren, met anderen, t/m 21 april in galerie De Groene Poort, Middenbeemster. De galerie sluit helaas na die dag haar deuren. Openingstijden zaterdag en zondag 13:00-15:00.

KCB·NU

is de NieuwsUitgave van
KunstenaarsCentrumBergen
Hoflaan 26, 1861 CR Bergen NH
Telefoon (bestuur): 06 109 56 972
Info: info@kcb.nu
www.kcb.nu

Redactie: Margreeth Ulm, Taetske Hel-
linga, Rinus van de Peppel
Contact: 072 581 4140
of margreeth.ulm@quicknet.nl

Tekening K. Cebee: Karen Opstelten
Vormgeving: DieuwkeGroet.nl